

de udgangs- og prøveløsladelsesregler for indsatte og behage venstrefløjpartierne, de kriminelle og deres interesseorganisationer, der kan forklare, at ministeren i et svar til spørgeren bagtelligerer reglerens betydning, mens repræsentanter for Kriminalforsorgen og Kriminalpolitisk Forening samme dag i Politiken nærmest praler af mulighederne for, at indsatte kan udstationeres sammen med mindreårige børn og få weekendudgang hver anden uge, udgang til børnefødselsdage, barnets første skoledag og tilsvarende begivenheder?»

Begrundelse

Ministeren har i sit svar på spørgsmål nr. S 3347 om lempede udgangs- og prøveløsladelsesregler for indsatte med mindreårige børn søgt at minimere virkningen af den udsendte cirkulæreskrivelse (journalnr. 2.k.gr.104) og den i offentligheden udbredte forargelse over cirkulæret, der betragtes som et led i den almindelige slaphed over for grov kriminalitet.

Bl.a. hævdes i svaret, at der fortsat skal lægges vægt på kriminalitetens art, straffens længde, misbrugsrisikoen, hensynet til retshåndhævelsen og faren for tilbagefald til kriminalitet. Også hensynet til ofrene og de pårørende nævnes. Ja, ministeren slutter endda svaret med at fremhæve det egentlige udgangscirkulære + vejledning, så afvigelser herfra kun rent undtagelsesvis vil finde sted.

Svar (21/8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Indledningsvis skal det understreges, at de muligheder for kontakt mellem indsatte og deres børn, der er beskrevet i Direktoratet for Kriminalforsorgens notat af 10. juli 2000, ikke er indført for at behage nogen, men primært for at varetage nogle udsatte børns interesser.

Baggrunden herfor er en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet fra 1999, som stiller en række forslag til, hvordan man kan mindske de negative virkninger, som en fængsling har for de fængslede børn. Der kan i den forbindelse henvises til Justitsministeriets besvarelse af 13. august 1999 af spørgsmål nr. 8 og 9 fra Fol-

кетинgets Retsudvalg vedrørende lovforslaget om isolationsfængsling (L 233 - bilag 2 og 4-7).

Dertil kommer, at bevarelse og udbygning af familiebåndene erfaringsmæssigt medvirker til at begrænse risikoen for tilbagefald til kriminalitet.

Der skal i øvrigt henvises til besvarelsen af 20. juli 2000 af spørgsmål nr. S 3347 fra samme spørger. Særligt skal henvises til det i svaret oplyste om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen, så snart det blev klart, at det oprindelige notat af nogle blev fortolket videre, end det var tilsigtet, udsendte en præcisionsskrivelse. Heraf fremgår det blandt andet, at der ikke er lagt op til en væsentlig ændring af den hidtidige praksis, og at muligheden for hyppigere weekendudgang ikke er indføjet i udgangscirkulæret, hvilket medfører, at denne mulighed alene kan benyttes undtagelsesvist. Herudover er det præciseret, at der stadig skal lægges vægt på kriminalitetens art, straffens længde, misbrugsrisikoen, hensynet til retshåndhævelsen, recidivrisikoen samt hensynet til ofrene.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har desuden oplyst, at det overfor den pågældende journalist fra Politiken blev understreget meget kraftigt, at det var helt centralt for forståelsen af notatet, at ikke kun det, men også præcisions-skrivelsen blev refereret. Journalisten har imidlertid valgt at undlade at nævne disse væsentlige præciseringer.

Spm. nr. S 2870

Til økonomiministeren (31/5 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorfor protesterede regeringen ikke lige så voldsomt for tre år siden over de økonomiske vismænds rapport dengang (foråret 1997), som man har gjort det i forbindelse med den seneste vismandsrapport?«

Begrundelse

Vismandsrapporten fra foråret 1997 var præcis lige så skeptisk og forbeholden over for europrojektet - over for dansk deltagelse heri - som den seneste vismandsrapport er det.